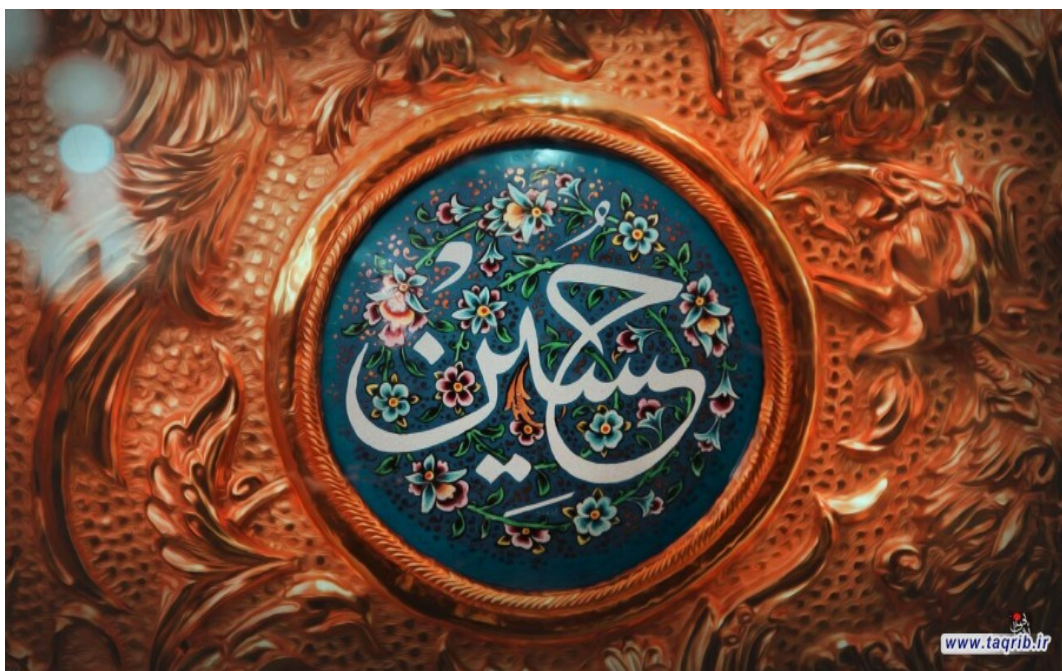

جایگاه امام حسین (علیه السلام) نزد اهل سنت

جایگاه امام حسین (علیه السلام) نزد اهل سنت

برخی اینگونه تصور می کنند که امام حسین (علیه السلام) فقط امام شیعیان و الگوی فرزندان شیعه است. اما از احادیثی که علمای اهل سنت روایت کرده اند اینگونه در می یابیم که این امام همام (ع) منبع الهامات اهل سنت است؛ آنان به امام حسین (علیه السلام) افتخار می کنند و مصیبت ایشان را بزرگ می دانند.

برخی نیز گمان می کنند که اهل سنت روز عاشورا را جشن می گیرند! در صورتی که این تصور به هیچ وجه صحت ندارد. چرا که برادران اهل سنت، هرگونه جشنی در روز دهم محرم الحرام را رد می کنند و به شهادت امام حسین (ع) راضی نبوده و نیستند.

این مطلب را ابن تیمیه نقل کرده است: "هر کس که حسین (ع) را به قتل رسانده یا در قتل ایشان کمکی کرده است، یا به این اقدام راضی بوده است، لعنت خدا و ملائکه و همه انسان ها بر او باد." (مجموع فتاوی 4/487).

بنابراین شهادت امام حسین (علیه السلام) از بزرگترین مصیبت ها در تاریخ اسلام است و اهل سنت نیز به این مطلب اذعان دارند. اما این مناسبت باید مرتباً از سوی ذاکران اهل بیت(ع) یادآوری شود و تاریخ نویسان نیز با قلم افتخار و عزت و بدون توجه به هرگونه دین و مذهب و اعتقادی، آن را بنگارند.

شهادت امام حسین (ع) نزد اهل سنت، نمونه ای از فداکاری و دفاع از حق و تلاش امام حسین(ع) برای احقاق حق از ظالمان است و بهترین دلیل بر این مسئله روایاتی است که در کتب اهل سنت در مورد مناقب و فضایل امام حسین (ع) روایت شده است.

از این رو، بسیاری از اهل سنت عقیده دارند که ذکر قیام امام حسین (ع) باید موضوعی برای نشست ها، سخنرانی ها و حتی خطبه های نماز جمعه آنان باشد، چرا که امام حسین (ع) برای ارزش هایی چون فداکاری، فدا کردن جان و هر چیزی که نزد انسان عزیزتر است، قیام کرد.

در اینجا به ذکر برخی احادیث از رسول خدا (صلی الله علیه و آله) در مورد امام حسین(ع) و امام حسین(ع) بسنده می کنیم:

اسامه بن زید گفت: "شبی به منظور حاجتی نزد رسول الله (ص) رفتم، آن حضرت بیرون در حالی که چیزی را با خود داشت بیرون رفت؛ چون از حاجت خود فارغ شدم گفتم: این چه چیز است که شما با خود گرفته اید؟ ایشان آن را گشود و دیدم که حسن و حسین در کنار ایشان بودند. حضرت فرمود: اینها پسران من و پسران دختر من هستند، بار خدایا من ایشان را دوست می دارم، تو هم دوست بدار ایشان را و هرکس را که ایشان را دوست دارد، نیز دوست بدار." (سنن ترمذی، کتاب المناقب، باب مناقب الحسن و الحسین ج4/م496/ج3769).

نسائی نیز با کمی اختلاف اینگونه روایت کرده است: " این دو، پسران من و پسران دختر من هستند، خداوندا! تو می دانی که من این دو را دوست می دارم، پس تو نیز آنان را دوست بدار. پروردگارا! تو می دانی که من این دو را دوست می دارم، پس تو نیز آنان را دوست بدار." (سنن نسائی، کتاب الخصائص/

انس بن مالک نیز می گوید: "از رسول خدا (ص) پرسیده شد که کدام یک از اهل بیت شما، نزد شما محبوب تر هستند؟ فرمود: حسن و حسین. ایشان به فاطمه (س) می فرمود: پسران مرا به نزدم بیاور. آنگاه آن دو را می بویید و در آغوش می گرفت." (سنن ترمذی، کتاب المناقب، باب مناقب الحسن و الحسين/ ج 4/ ص 497/ ح 3772).

همچنین، از حضرت فاطمه (س) روایت شده است که رسول خدا (ص) روزی نزد ایشان آمد و فرمود: فرزندان من کجایند؟ حضرت فاطمه (س) عرض کرد: با علی (ع) بیرون رفته اند. رسول خدا (ص) نگاهی کرد و دید که آن دو در حال بازی هستند؛ پس به حضرت علی (ع) فرمود: یا علی! آیا فرزندان مرا پیش از گرم شدن هوا باز نمی گردانی؟ (المستدرک علی الصحیحین للحاکم، کتاب معرفة الصحابه، مناقب الحسن و الحسين/ ج 3/ ص 375/ ح 4835)

درست است که اهل سنت بخلاف برادران شیعه خود، مجالس عزاداری و سوگواری برای امام حسین(ع) برگزار نمی کنند اما به روزه گرفتن روز عاشورا عقیده دارند و معتقدند که روزه گرفتن در روز عاشورا از پیامبر (ص) روایت شده است.

لذا می بینیم که امام حسین (ع)، هم امام شیعیان و هم امام اهل سنت است و یکی از منابع وحدت مسلمانان به شمار می رود و همچنین از احترام و ارزش بالایی نزد اهل سنت برخوردار است. همانگونه که شیعیان نیز ایشان را بزرگ داشته و عزای ایشان را به پا می دارند.

بنابراین اگر از این طرف و آن طرف می شنویم که امام حسین (ع) فقط امام شیعیان است یا اینکه اهل سنت به اهل بیت پیامبر (علیهم السلام) احترام نمی گذارند، این سخنان، چیزی جز تلاش دشمنان برای ایجاد فتنه و اختلاف میان امت اسلامی نیست.